

[Bolvig]

og Philippinerne, som er fattige lande, alene skal stå med ansvaret.

Honoré (KrF):

Jeg takker for udenrigsministerens redegørelse, som jeg er enig i på de fleste områder, men det vil næppe overraske udenrigsministeren, at jeg ikke er helt enig med ham i hans stillingtagen til spørgsmålet om Zimbabwe.

Jeg må også sige, at jeg personlig foretrækker udenrigspolitiske deldebatter om en mere afgrænset emnekreds fremfor en debat som i dag, hvor man skal hele kompasset rundt og altså må tage et meget stort antal emner op til en temmelig overfladisk behandling.

Kristeligt folkepartis udenrigspolitik hviler på en kristen, demokratisk tankegang, men vi lægger vægt på et bredt samarbejde med andre partier om hovedlinjerne for en dansk udenrigspolitik.

Når man analyserer den udenrigspolitiske situation, er de fleste, uanset hvilket udgangspunkt deres analyse har, vel enige om, at verden ligger, jeg havde nær sagt i det onde, men der kan være forskellige opfattelser af, hvad dette skyldes, og hvilke midler der skal gribes til for at prøve at forbedre verdens situation.

For at begynde med det nærliggende, vores politik over for Norden, kan jeg kort sige, at kristeligt folkeparti anser det nordiske samarbejde for særdeles vigtigt, og vi glæder os over, at det foregår uden gnidninger. Samtidig har det vist sig mere og mere tydeligt, at dansk EF-medlemskab ikke skaber problemer for det nordiske samarbejde.

Vi mener også, at der fortsat er stort behov for et sikkerhedspolitisk og forsvarspolitisk samarbejde inden for NATO. Det har jo vist sig, at resultaterne af europæiske nedrustningsforhandlinger og også nedrustningsforhandlinger på verdensplan er meget små, nedslående små, og det nødvendiggør bestræbelser for sikkerhed. Derom er der jo ret bred enighed mellem folketingets partier. Spørgsmålet er snarere, hvor alvorligt vi vurderer truslen fra Sovjetunionen, og hvor mange ressourcer vi vil ofre på at sikre vor frihed og selvstændighed i betragtning af de mange andre sektorer inden for det offentli-

ge, der melder sig med ønsker om bevillinger.

Den nuværende forsvarsordning er nok ikke fuldt tilstrækkelig, men spørgsmålet er, om en kommende forsvarsordning kan rette op på dette, så Danmark i højere grad kan bidrage til en forbedret militær ligevægt, som kan tjene freden i vores del af verden. For mig at se er der to store internationale begivenheder i den senere tid, der kan få meget stor betydning. Den ene er Camp David-aftalen mellem Egypten og Israel, og den anden er aftalen mellem Japan og Kina.

Camp David-aftalen er et meget glædeligt gennembrud for en fredspolitik i Mellemøsten med udsigt til anerkendelse af staten Israel fra den største arabiske nabostat. Danmark og EF har her spillet tilskuerens rolle, og det skal vi nok fortsat gøre i nogen tid og ikke blande os i forhandlingernes forløb, men når det forhåbentlig snart kommer til en egentlig fredsslutning mellem Egypten og Israel, bør Danmark og EF bidrage til den økonomiske og tekniske udvikling af Egypten, som nu bliver lettet for store militære udgifter. Jeg mener som hr. Melchior, at Danmark bør bakke op bag fredsstaterne, også selv om disse landes fredspolitik endnu ikke mødes med tilstrækkelig forståelse af de fleste arabiske lande. Vi må håbe, at denne forståelse kommer, men, som hr. Melchior også redegjorde for, er der en række realpolitiske hindringer i nabolandene og i andre arabiske lande, som vi endnu må regne med en god tid fremover.

For et andet nabolands, Libanons, vedkommende efterlyser jeg et større vesteuropæisk engagement i støtten til de kristne grupper, hvis økonomiske grundlag og hele tilværelse er blevet ødelagt af den syrisk-arabiske såkaldte fredsstyrkes aktioner. Det har glædet os, at udenrigsministeriet var villig til at yde humanitær bistand til de kristne i Libanon, og at Folkekirkens Nødhjælp efter opfordring fra kristeligt folkeparti greb den udstrakte hånd fra udenrigsministeriet og tilførte de nødlidende kristne i Libanon hjælp.

Aftalen mellem Folkerepublikken Kina og Japan er udtryk for en spændende og perspektivrig udvikling i Asien, som meget let kan få verdenshistorisk betydning. Det ser ud til, at Kina er ved at afvikle maoismen eller i hvert fald dele af maoismen til fordel for et